

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 230/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 4PP/70/2023 takto

rozhodol:

- Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
- Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **nevypovedá**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

- Dňa 18. apríla 2024 okresný súd postúpil ústavnému súdu ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 47 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4PP/70/2023. Sťažovateľ žiada o priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 500 eur.
- Ako jednu z príloh k ústavnej sťažnosti sťažovateľ doručil aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ktorú odôvodnil svojou nemajetnosťou a skutočnosťou, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody.
- Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo skutkových zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ podal 25. novembra 2023 žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Dňa 19. januára 2024 sa uskutočnilo verejné zasadnutie, na ktorom sťažovateľ vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti okresného súdu, pričom podľa sťažovateľa je o jeho návrhu príslušný

rozhodnúť Krajský súd v Bratislave. O vznesenej námietke rozhodol okresný súd na verejnom zasadnutí, ktoré sa uskutočnilo 26. apríla 2024, tak, že jej vyhovel a vec bude bezodkladne postúpená krajskému súdu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26. apríla 2024.

4. Podstata sťažostnej argumentácie spočíva v tvrdenom porušení označených práv podľa ústavy a dohovoru zbytočnými priet'ahmi okresného súdu, ktorý do dňa doručenia ústavnej sťažnosti nerozhodol o návrhu sťažovateľa napriek tomu, že podľa § 415 ods. 4 Trestného poriadku bol o ňom povinný rozhodnúť do 60 dní. Podľa sťažovateľa ide v predmetnom prípade „o veľmi jednoduchú vec“, keďže postup okresného súdu má spočívať výlučne v nariadení verejného zasadnutia a následného meritórneho rozhodnutia. Sťažovateľ je taktiež toho názoru, že došlo aj k porušeniu jeho práva na prístup k súdu, keďže nekonaním okresného súdu dochádza k predlžovaniu výkonu trestu sťažovateľa, ktorý by pri dodržaní 60-dňovej lehoty už 66 dní nemusel byť vo výkone trestu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

II.1. K namietanému porušeniu označených práv postupom okresného súdu:

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru zbytočnými priet'ahmi okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ osobitne poukázal na § 415 ods. 4 Trestného poriadku, ktorý upravuje 60-dňovú lehotu na rozhodnutie. Skutočnosť, že okresný súd v predmetnej lehote nerozhodol, je podľa sťažovateľa zásahom do označených práv.

6. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ doručil okresnému súdu návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody 25. novembra 2023. Dňa 19. januára 2024 sa uskutočnilo verejné zasadnutie, avšak sťažovateľ na tomto verejnom zasadnutí vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti okresného súdu, ktorej okresný súd na ďalšom verejnom zasadnutí uskutočnenom 26. apríla 2024 vyhovel a vec postúpil krajskému súdu. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutiu okresného súdu v lehote ustanovenej § 415 ods. 4 Trestného poriadku bránil nielen procesný úkon sťažovateľa, ale najmä skutočnosť, že na rozhodnutie o návrhu sťažovateľa na podmienené prepustenie z výkonu trestu okresný súd nie je príslušný. Od doručenia návrhu do postúpenia veci krajskému súdu uplynulo 5 mesiacov. Okresný súd rozhodol o postúpení veci po uplynutí 60-dňovej lehoty, ktorá tak automaticky nebude dodržaná ani pri rozhodnutí krajského súdu. Nemožno však opomenúť, že ide o lehotu poriadkového charakteru, keďže v Trestnom poriadku absentuje sankcia za jej prípadné nedodržanie, a preto nemožno súhlasiť s argumentom sťažovateľa, ktorý nedodržanie danej lehoty automaticky spája so zásahom do označených práv.

7. Ústavný súd zároveň dopĺňa, že z obsahu ústavnej sťažnosti nevyplýva žiaden objektívny dôvod, prečo sťažovateľ neadresoval svoje podanie rovno príslušnému súdu, resp. prečo nevzniesol svoju námietku skôr, ako po uplynutí takmer 2 mesiacov od podania návrhu.

8. Procesné úkony okresného súdu, ktoré v súvislosti s rozhodovaním o návrhu sťažovateľa, ako aj o ním vznesenej námietke vykonal, boli realizované v primeraných časových intervaloch, ktoré možno označiť ako ústavne akceptovateľné, a preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v častiach označujúcich porušenie práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

9. V súvislosti s tvrdeným porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 47 ods. 2 ústavy ústavný súd konštatuje, že z dôvodu absencie akejkoľvek príčinnej súvislosti medzi obsahom uvedených článkov ústavy a argumentáciou sťažovateľa odmietol ústavnú sťažnosť aj v uvedených častiach podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.2. K návrhu sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom:

10. Sťažovateľ požiadal v tomto konaní o svojej ústavnej sťažnosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom, čo odôvodnil svojou nemajetnosťou a skutočnosťou, že sa nachádza vo výkone trestu.

11. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

12. Odhliadnuc od prípadného splnenia prvej podmienky, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže na základe už uvedeného ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

13. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2024

Libor Duľa
predseda senátu